

У нази всички : власть, поданство
Говорятъ сжщиятъ езикъ,
А и не считатъ рѣчь — славянство
За първородний грѣхъ великъ.

Макаръ сждбата всемогща
Да ни разби на кжсове,
Ний родъ сме пакъ единъ и сжщи,
На сжща майка синове !
Затуй че сме роднина ние.
То вси съ омраза гледатъ въ насъ :
Вамъ не прощаватъ за Русия,
Намъ не прощаватъ зарадъ васъ !

Славянски родъ ги тѣхъ тревожи,
Че, при единъ сговоръ всеобщъ,
На всички може да наложи
И свойто азъ, и свойта мощъ !
И катъ си спомнимъ съ отчаяне
За сторенитѣ намъ бѣди,
Славянското самосъзнание
Като плашило ги слѣди !

На гнусна почва европейска,
Лъжката, гдѣ се тѣй плоди,
Отдавна хитрость фарисейска
Двѣ правди за свѣта роди :
За тѣхъ законъ и равноправность,
За насъ насилъе, опакъ сждъ. . .
За туй наслѣдие, по давность,
Всжду прѣгражда нашій пжтъ.